

UFO NYT

*Sven Olov Larsson:
Majorsgatan 3 A
Borlänge 2*

November 1959

Pris 1 kr.

Giro 516 75

Udgiver: S.U.F.O.I. (Scandinavian UFO-investigation)

Ekspedition og abonnement:

Forlaget SUFOI i samarbejde med
Tysk Bogimport A/S,
Vester Voldgade 83, København V.,
telefon Palæ 6016, Giro 20335.

Abonnement kan endvidere tegnes
gennem en af nedennævnte kontaktgrupper.
Pris 12 kr. pr. år

Redaktion:

Hans Christian Petersen (ansvarlig)
Roald Nørskov (dansk stof)
Poul Mathiesen (litteratur)

S.U.F.O.I. og »UFO-NYT«

Det er S.U.F.O.I.'s mening gennem »UFO-NYT« at fremme kendskabet til og interessen for, hvad der foregår på UFO-fronten.

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger.

S.U.F.O.I.-kontaktgrupper:

Fortsat

SJÆLLAND:

Køge I: P. Danager, Tordenskjoldsgade 18, telf. 1788 el. Roskilde Rosa 5188.

Køge II: K. V. Mathiesen, Vestergade 41, telf. 1782.

Lejre: Ernst Olesen, Lejre maskinfabrik, telf. 53.

Lillerød: Ole Juul-Hansen, V. Heisesvej 12, Lillerød pr. Allerød.

Møn: J. Rasmussen, Damsholte pr. Stege, telf. Stege 6215.

Nygaard: J. Dam, Nygaard pr. Helsingør.

Nykøbing Sj.: Poul S. Larsen, Egebjergvej 23, telf. 523.

Næstved: Johs. Jørgensen, Brombærvej 8, telf. 1777.

Ringsted: Arboe-Rasmussen, »Falck«, telf. 105.

Roskilde: Henning Hansen, Lærkevej 46, telf. 3634.

Ruds Vedby: P. Henriksen, telf. 95.

Saxkøbing: Ingeniør Bent Stenberg, telf. 89 40 74.

Skovlunde: P. Holm, Blokhaven 20.

Slagelse: Hans Jensen, Møllevangen 49.

Midt-Stevns: Karl Hansen, Bjælkerup pr. St. Heddinge, telf. 551.

Syd-Stevns: Ole Karlshøj, »Nivehøj«, Gevnø pr. St. Heddinge.

Øst-Stevns: Hans Thyge Hansen, Tommestrup pr. St. Heddinge.

Skuderløse: Aksel V. Stigaard, Skuderløse pr. Bråby, telf. Konradsfeld 157.

Stubbekøbing: Kaj Olsen, Østervang 26.

Vordingborg: B. Kudsk, Masnedø Minedepot, telf. 1230.

FYN:

Hesselager: R. Nørskov, telf. Hesselager 120.

Odense: Radiogruppe: K. Randby, Pr. Gormsvænget 4, telf. 116233.

Odense: Teknisk gruppe: S. Jersthaug, Købkesvej 39, telf. 128741.

Svendborg: Studieggruppe: G. Jepsen Føge, Møllergade 25, telf. 625.

Svendborg: Observationsgruppe: H. Jacobsen, Marievej 17, telf. 3099.

Svendborg: Radiogruppe: Galsgaard, Møllergade 5, telf. 2066.

Taasinge: A. Larsen, Vindeby, telf. Troense 252.

Langeland: B. Bendixen, Humble, telf. 43.

Ærø: Alb. Rasmussen, Dunkær, telf. St. Rise 104.

Nyborg: B. Christensen, Knudshovedvej 21.

Ullerslev: Fru Warberg Petersen, Andkærgaard, telf. Skalkendrup 95.

Kerteminde: J. Nielsen, Drigstrup, telf. Kerteminde 186.

Gamby: V. Lærkedal Jørgensen, »Kongsbjerg«, telf. Hindevad 304.

Assens: Simonsen, »Falck«, telf. 266.

Ebberup: E. Petersen, Frederiksgave, telf. 14.

Gudme: Frk. Aase Nielsen, telf. Hesselager 330.

Gudbjerg: I. Hansen, telf. Hesselager 264.

Ringø: P. Enggaard, Algade 34, telf. 677.

Ørbæk: P. Schmidt, telf. 384.

GRØNLAND:

Thule: O. P. Pedersen, QANAK.

FÆRØERNE:

Thorshavn: J. R. Jensen, C. Ployens Gata 5.

Fortsættes

★ AKTUELT ★

★

Den 1. november 1958 udkom UFO-NYT for første gang. Det var efter en lang række opfordringer, at jeg besluttede mig til at vove forsøget, som jo givetvis indebar en økonomisk risiko.

De første 3 måneder blev der trykt et oplag på 2000 numre, heraf solgtes ca. halvdelen, medens de resterende eksemplarer uddeltes gratis. Dette betød et månedligt underskud på ca. 500 kroner.

I løbet af den tredje måned, altså januar 1959, var interessen imidlertid steget så stærkt, at februar nummeret kunne udkomme i et oplag på 4000 eksemplarer, idet prisforskellen mellem 3000 og 4000 var så lille, at det på længere sigt var mest fordelagtigt at trykke 4000 og så bruge så mange flere eksemplarer til reklame.

August 1959 markerede en følbar økonomisk skillelinie. Fra stadigt, men aftagende underskud viste opgørelsen ved septembers begyndelse, at der var balance.

Fra starten havde jeg behandlet hele redigeringen og distribueringen selv, men da salget overskred de 3000 numre pr. måned, var det mere, end jeg privat kunne overkomme ved siden af alt det andet, jeg har.

Forlaget Tysk Bogimport A/S, Vester Voldgade 83, København V, gav tilbud på distribuering, og der kom en aftale i stand, således at forlaget overtog distribueringen. Ved denne aftales ikrafttræden balancerede indtægter og udgifter. Det er mit håb, at vi gennem øget salg kan få midler, så sideantallet kan udvides, og det synes også inden for synsvidde nu.

Der har selvfølgelig også været skuffelser i det forløbne år, bl. a. forårsaget af menneskers egoistiske selvoptagethed, men det er den slags stød, man må regne med. Det var især i forbindelse med beslutningen om at overdrage Tysk Bogimport distribueringen, at

enkelte øjnede en chance til at forsøge at skade såvel mig som bladet — og sagen som helhed. — Der blev brugt udtryk, som: at der nok lå politik bag ved et samarbejde med Tysk Bogimport!!! — Det blev forsøgt at udsprede det rygte, at Tysk Bogimport nu havde indflydelse på UFO-NYTs indhold!!! — Ja, er det ikke latterligt?

Der har naturligt nok været en vis kritik af bladets indhold m. m., og jeg har forsøgt at rette mig efter den velmente kritik. Bladet holder fortsat en linie, som er fri for sekterisme. Denne naturlige linie har da også gjort, at visse menneskers forfængelige håb om en kursændring imod det sekteriske, er bristet, og resultatet har været „velmente“ breve og opsigelser af abonnementer. Det støt voksende antal faste holdere kan stadig trygt stole på SUFOIs klarsynethed og fortsat regne med en efter udviklingen afpasset kurs.

Så sent som den 5. oktober fremhævede ufologen W. Buhler, fra Rio de Janeiro, 4 UFO blade, nemlig et new zealandsk, et østrigsk, et italiensk og UFO-NYT. Han skrev: „Gode tidsskrifter, som „Henk's“, „Lou's“, „Peregro's“ og „Petersen's“ vil blive læst før eller senere af et stadigt større og større publikum — UFO-NYT leveres til 19 lande foruden de skandinaviske lande.

Hjælp os at udbrede kendskabet til UFO-NYT og derigennem til den sande og forståelige ufologi. Lad os holde fantasierne på afstand, de kan kun skade sagen.

Tak til alle, som har hjulpet med artikler, oversættelser, indlæg, salgspropaganda og sidst men ikke mindst, moralsk støtte i året, som svandt.

H.C.

Fra 1. januar vil UFO-NYT fremtræde med indholdsfortegnelse og fortløbende sider

En landing . . .

Den 10. 9. 1954 fandt der i Frankrig en episode sted, som synes helt usandsynlig. En bonde ved navn Antoine Mazaud hævder at have set og endog rørt ved et væsen, der ikke stammer fra vor jord. Det usædvanlige i hans beretning berettiger dog næppe til at stemple manden som løgner.

Nedenstående beretning stammer i hovedsagen fra Aimé Michels „Mystérieux objects Célestes.“

I Frankrigs hjerte finder man de vildeste og mest utilgængelige egne. I disse områder, hvor bønder og hyrder kæmper en daglig kamp for et fattigt udkomme, har man ikke tid til eller lejlighed til at læse fremtidsromaner eller kulørte hefter om supermennesker og fremtidige fly etc.

I disse omgivelser lever bonden Antoine Mazaud og hans familie.

Den 10. 9. 1954 kl. ca. 20,50 kommer han hjem til sin bondegård på Plateau de Millevaches. Hans udseende må ikke have været som til dagligt, for hans kone spørger ham straks, om han er syg. Han er bleg, og hans hænder ryster. Hun har grund til denne uro, for hendes ægtefælle er en robust mand omkring 50 år, og han er alt andet end en svæklings. Han er stærk, rolig og ligevægtig.

Han erklærer, at han ikke er syg, men siger, at han har haft en ganske usædvanlig, ja sælsom oplevelse. Hans kone spørger da, hvem han har mødt. „Hvem“, siger bonden, „du må hellere spørge HVAD. Jeg vil fortælle dig alt, men du må love mig ikke at fortælle det videre. Jeg vil ikke være til grin.“

Han fortalte derefter følgende:

Han havde arbejdet hele eftermiddagen på sin havremark. Ved 20,30 tiden, da det begyndte at blive mørkt, gik han hjemad med en høtyv på skulderen. Han gik gennem en hulvej, der lå ca. 1500 meter fra gården. Vejen snoede sig mellem krat i et vildnisagtigt område, der var omgivet af bjergene Monneidières. Da han nåede et højdedrag på vejen, standsede han et minut eller to for at rulle sig en cigaret, hvorefter han fortsatte. Næppe havde han gået nogle skridt, før han i det begyndende mørke så en ukendt mærkeligt udseende skikkelse, middelhøj og med en art hjelm på hovedet.

Egnen omkring Mouriéras er tyndt befolket. Alle familier har boet her i århundreder og alle kender hinanden som søskende. Stående overfor en ubekendt af næppe menneskelig skikkelse forbavsede Mazaud i allerhøjeste grad. Hans første reaktion var at bruge høtyven. Han blev helt stiv af skræk. Den „anden“ stod også ubevægelig. På én gang gik den „anden“ beslutsomt hen mod Mazaud, idet han samtidig foretog en bevægelse eller gestus med sin ene arm over sit hoved. Mazaud mente at forstå at den anden ville berolige ham, måske hilse eller udtrykke venskabelige følelser. Den anden arm holdt han udstrakt mod Mazaud. Denne havde ikke indtryk af nogen trusel — tværtimod.

Mazaud vidste ikke, hvad han skulle gøre. I sin forvirring havde han først spurgt sig selv, hvad eller hvem han stod overfor. Så tænkte han på en forklædt sindsforvirret. Den anden kom stadig nærmere og fortsatte med de mærkelige bevægelser. Mazaud sluttede nu, at den fremmede ikke havde til hensigt at angribe ham. Nu var den fremmede helt henne ved ham. Høtyven havde Mazaud stadig i den højre hånd, og han strakte den venstre frem mod den fremmede — dog en smule tøvende. Den fremmede greb hans hånd, trykkede den meget stærkt og derpå omfavnede han pludselig Mazaud med stor heftighed og trykkede hans hoved mod hjelmen. Mazaud var som bedøvet af overraskelse. Alt havde udspillet sig i fuldkommen ro og stilhed. Da han var kommet sig lidt af sin overraskelse, kunne han tage sig sammen og sige „God aften“, men den fremmede svarede ikke, gik derimod nogle skridt bort og ind i skyggen af et højt krat. Der syntes han at knæle ned. Nogle sekunder senere mente han at høre en svag summen og så derpå mellem grenene et mørkt obj. stige omtrent lodret til vejrs. Han syntes, det var som en cigar lidt fortykket i den ene ende og ca. 3-4 meter langt. Obj. fløj under højspændingsledningerne og forsvandt på himlen mod vest i retning af Limoges.

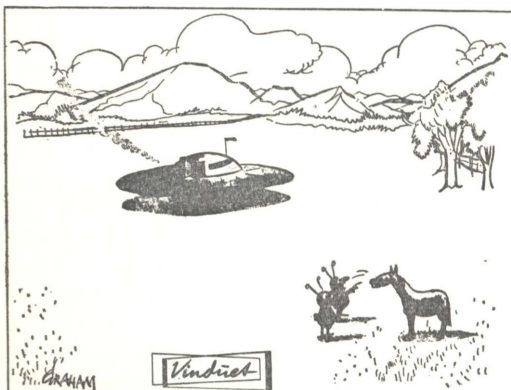
Overfor politiet og journalisterne har Mazaud stadig gentaget, at han beklager, at han ikke prøvede med magt at holde den fremmede tilbage

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

og endog beklaget, at han ikke brugte sin høtyv til at slå ham ned med for at få at vide, hvad han egentlig var. I sandhed en oprørende tanke. Til mandens undskyldning tjener sikkert, at han sikkert ikke havde følelsen af at have stået overfor et menneske. Denne lykkeligvis for sent indtrådte refleks hos en jæger viser urinstinket i vor race.

Historien sivede dog ud, trods Mazauds forbud til hustruen om ikke at fortælle videre. Under tavshedslofte betroede hun en nabokone det skete, og denne fortalte det videre til en handelsmand, og således nåede historien til sidst også politiet. Pressen fik også nys om sagen. Mazaud blev underkastet et indgående forhør, men han rokkede sig ikke fra sin første fremstilling af sagen. Hans naboer karakteriserer ham som arbejdsom, ret tavs, ordknap, ligevægtig og fri for fantasi og indbildning. Dette indtryk fik også politiet og journalisterne. Mazaud havde — indtil journalisterne fortalte ham herom — intet kendskab til flyvende tallerkener. Hans indstilling til oplevelsen ændrede sig efterhånden derhen, at han kaldte den fremmede for „mit marsmenneske“.

UFO-NACHRICHTEN

Vær så venlig at føre os til Deres præsident . . .
(fra „New Yorker Album“ 1950-55).

TELEPATI

Om ca. 1 måned udkommer fra forlaget SUFOI Adamskis „Telepati“. Den lille bog er på ca. 100 sider, prisen bliver 7 kr. + porto. (Den amerikanske originalpris er 12 \$ eller ca. 94 kr.). Bogen leveres pr. efterkrav og kan bestilles hos „Forlaget SUFOI, Præstegårdsvej 40, Vojens“, gerne snarest

B. T.s kronik den 27. maj 1959

KRONIKØREN: Den finske forretningsmand og maskinkonstruktør, mag. art. Heikki Hjelt har i 11 år været ansat i Finlands udenrigsministerium. Han hævder, at han i 1956 i klart dagslys har set to flyvende tallerkener. Siden da har magister Hjelt interesseret sig for og studeret rumforskning.

En tidlig oktobreftermiddag i 1956 så jeg i klart dagslys to flyvende tallerkener. — De var ca. 35 m i diameter og kun 500 - 600 meter borte under et lavtliggende skydække.

Desværre er det åbenbart, at flertallet af menneskene endnu i dag blankt afviser og mistror det tilgængelige observationsmateriale. Man synes at regne med sikkerhed med, at videnskaben har sagt sit sidste ord om de fleste naturlove, og at vi allerede er i besiddelse af den hele viden og absolutte sandhed herom. Det er i sandhed et højst besynderligt — omend uhyre almindeligt — standpunkt at indtage på en tid, hvor det ville være langt rimeligere at antage, at videnskaben har nået et beskeden „børnehavetrin“, og at tiden for den virkelige udvikling stadig er et godt stykke fremme.

Sådan er jo imidlertid menneskenes indstilling og har været det i århundreder. Hvilken forskel er der egentlig mellem vor tids blanke og blinde afvisning af de flyvende tallerkeners realitet, fordi de er „umulige“, og inkquisitionen, sammensat af den tids lærdeste mænd, der tvang Galileo Galilei til offentligt at udtale, at jorden var „flak som en pandekage“? Da brødrene Montgolfier steg til vejrs i dekabage? Da brødrene Montgolfier steg til vejrs i deres vidunderlige ballon, var de ombøjet af deres samtids beundrende jubel, der kan sidestilles med den begejstring, hvormed vi hilste den første, klodsede raket, der nåede uden for jordens tyngdefelt. For den, der tænker sig om, er det imidlertid indlysende, at jet-princippet som fremdrivning ikke rækker til at løse problemet om rumrejser.

Det kan vist betragtes som almindeligt kendt, at der er den nøjeste forbindelse mellem naturkræfternes elektricitet, magnetisme og tyngdekraft. Vi har lært i nogen grad at benytte disse kræfter, men der findes dog endnu ikke en levende sjæl, der kan give en klar og korrekt forklaring på *hvad* elektr-

citet er. Indtil for nylig var statisk elektricitet i mange industrivirksomheder blot en ubehagelig bivirkning, en plage, som man måtte se at skaffe sig af med så hurtigt som muligt. Mit arbejde har gennem år været at finde de bedste anvendelsesområder for den statiske elektricitet inden for industrien, og efterhånden som man stadig finder større og større anvendelse for denne form for elektricitet til forskellige industrielle formål, er det også dag for dag blevet klarere, hvor overordentlig lidt vi kender til denne kraft.

Det er beklageligt, at så mange mennesker er faldet for fristelsen til at udnytte flyvende tallerkener gennem deres svindel. Når hertil lægges de ægte fejltagelser og visse menneskers sammenkøgte historier, skal der megen skarphed til ud af mængden at finde de sande og pålidelige observationer. Det materiale, der i dag står til rådighed, er dog overbevisende for selv den mest kritiske, om man blot vil gøre sig den umage at studere det samvitighedsfuldt.

Det er i denne forbindelse interessant at lægge mærke til den holdning og den fremgangsmåde, mange autoriteter lægger for dagen, når de handler og mishandler observationer, gjort af pålidelige observatører. De bliver sandelig lagt på den moderne videnskabs „Prokrustes-seng“, og hvad der ikke passer ind i det fastlagte, vedtagne mønster, bliver ubarmhjertigt skåret væk som „umuligt“ og usandt eller kaldt hallucinationer; eller man har føjet her og der et eller andet til, fordi „det må jo have været sådan“, og dermed fabrikeret ganske nydelige „sande“ forklaringer.

Man kunne fristes til at spørge, hvad der ville ske, hvis politiet optog en sådan metode ved vidneafhøringer. I alle civiliserede lande antages et vidneudsagn, afgivet under ed, som sandheden, der ikke skal til ekstra skønhedsbehandling hos eksperter og autoriteter, så det falder sammen med de forudfattede meninger. Men lige så snart det drejer sig om observationer af flyvende tallerkener (bortset fra svindel, grov spøg og lign.), er det åbenbart tilladeligt for enhver „videnskabsmand“ eller „ekspert“ at vride og vende på de observerede data, til de passer ind i hans yndlingsteori. Nå — det er jo også kun 300 år siden, inkvisitionen havde Galilei under behandling.

Det synes at være et af den moderne videnskabs

fornemste træk, at den nu langsomt forsøger at gøre os begribeligt, hvor lidt vi i virkeligheden ved om de fleste af naturens og universets gåder. På denne baggrund er det vanskeligt at forstå, hvorfor og hvordan så mange mennesker stadig kan påstå, at udsagn af så mange pålidelige observatører, støttet af radars og fotografiers stumme vidnesbyrd, blot er resultat af massehysteri eller religiøs fanatisme.

LONDON, den 5. marts 1959. Luftfartsministeriet har idag givet meddelelse om „et uidentificeret flyvende objekt“, det officielle navn for de flyvende tallerkener, som har vist sig sidste torsdag den 26. februar over lufthavnen i London. Obj. havde form af en discos i klar gul farve og forblev stille over lufthavnen i 20 min. på en meget lav højde. Derefter steg obj. og forsvandt med stor hastighed. En undersøgelse fastslår, at det ikke kan dreje sig om en meteorologisk ballon eller om et skyeffekt, da himlen var fuldstændig klar.

Flere personer har set obj., men ministeriet nægter at bekendtgøre deres navne.

UFOen er ikke blevet registreret af radaranlægget på flyvepladsen, men en RAF base, som befinder sig på flyvepladsen, har ligeledes observeret obj., som skinnede på den natlige himmel. Man så obj. kl. 19.

Tilfældet vedr. den mystiske „flyvende tallerken“ er blevet omtalt igår i det engelske landsting. „Det lysende obj., som har bevæget sig over lufthavnen i London om aftenen den 26. februar har ikke kunnet identificeres“, erklærer hr. George Ward, den engelske luftfartsminister. Obj. blev observeret af lufthavnens personale, da det drejede og fløj henover en af de største baner på lufthavnen. Den havde form af planeten Venus og lyste som et positionslys i en flyvemaskine. Luftflåden blev alarmeret, men ingen maskine lettede.

Da en deputeret spurgte, om der var en naturlig forklaring for obj., eller om man tværtimod måtte anse sagen som en ny manifestation af fl. tallerkener eller en maskine fra Mars, svarede ministeren, at man *ikke helt kunne udelukke denne sidste antagelse*, og at det havde været umuligt at fastslå, hvad det sete lys var.

Litteratur

★

Fremtidig vil SUFOI-Horsens hver måned bringe en boganmeldelse her. Det er med denne anmeldelse meningen at fortælle vore læsere, hvad de forskellige UFO-bøger indeholder, idet der som tidligere nævnt kun er ca. 10% af de 300 foreliggende, som er uden andet islæt. Der vil dog ikke blive tale om at give nogen bedømmelse af de enkelte bøger.

Det, at en bog anmeldes, skal således ikke opfattes som en anerkendelse herfra, vi bringer bøgerne efterhånden, som vi får dem hjem — altså uden nogen bestemt rækkefølge.

Bøgerne vil kunne købes i Tysk Bogimport A/S, Vestervoldgade 83, København V.

M. K. JESSUP: The Case for the Ufo 239 sider med tegninger

Jessup, der nu desværre er død, var forsker, astronom, matematiker og foredragsholder. Han har skrevet 4 bøger om UFO'er. Han har opstillet og arbejdet med det største teleskop i den sydlige Hemisphære i Sydafrika for Michigan Universitetet. Han er altså videnskabsmand, og det fremgår tydeligt af *The Case for the UFO*. Alle hans påstande bliver bevist eller indirekte logisk forklaret, så der ikke er nogen, der kan gendrive det, han siger. Han er en forfatter, den virkelige ufolog ikke kommer uden om, og Frank Edwards siger i sit forord, at denne bog må være ufologens bibel, hvilket ikke er meget galt, selv om Jessups teorier ikke er som andres, tværtimod, enten har Jessup ret, eller også er der mange af de andre UFO bøger, der ikke er meget bevendt.

Denne bog er så absolut bogen, der er anderledes, men derfor ikke mindre nødvendig i biblioteket. Den må læses, det er umuligt blot nogenlunde at give en anmeldelse af dette værk, ikke et ord i den kan undværes, alt skal med, det kan man jo ikke sige om alle bøger.

Jessup anbefaler, at amatørastronomer og ufologer går i samarbejde, da hovedvægten skal lægges på observationer. Ideer til arbejde fåes endvidere i gl. aviser, dokumenter og optegnelser. Her, siger forfatteren, får man at vide, hvad der er sket rundt om, og ved eftersporning af disse hændelser kan man

bruge mange af de opnåede resultater til gavn for ufologen. Han, Jessup, har selv gennemgået mange arkiver, og det, han finder der + observationer, giver ham logiske beviser på de resultaters rigtighed, som han har nedfældet i denne bog. Man skal se at få de gamle fordomme væk og se på alt med friske øjne. Dernæst skal man søge i gamle skrifter, der er gemt til efterkommerne, de efterkommere som er os selv. Så skal man tænke - tænke, og herigennem nåes et resultat. Jessup betegner den arogante videnskab, der benægter eksistensen af UFO, for et intellektuelt diktatur, som absolut må overvindes.

Jessups bog er skrevet således, at den opstiller mange spørgsmål, han gerne vil have svar på, og mange han selv svarer på. Endvidere er den bygget op på den måde, at han forklarer UFOernes eksistens ved de mange observationer og de mange beviser, der findes her på jorden, som f. eks. forskelligt nedfald fra skyfri himmel — uforklarlige mærker på jorden „Djævelens fodspor“, — nedstyrtede fly, hvor besætningen er sporløst forsvundet — skibe, hvis besætninger ligeledes er væk — mennesker, der forsvinder for næsen af flere vidner — o.s.v. Nedfald fra himlen kan være isstykker på flere tons, eller hagl som hønseæg med små grønne frøer inden i, det kan være metal, der absolut er tildannet af mennesker eller i alt fald af intelligensvæsener, disse metalstykker ligger i jordlag, der er 300000 år gl. Eller hvad mener man om det stykke kul, man fandt i en kulmine. Dette stk. kul indeholdt en meget fint forarbejdet guldhalskæde, hvem har tabt den for disse mange millioner år siden, hvor kullet dannedes? Jessups konklusion er, at der må have eksisteret en præhistorisk videnskab af meget høj standard, ligesom man påstår, at UFOs har været kendt i 300000 år. De er som regel fredelige, men bliver de angrebet, kan og vil de forsvare sig. De vil også, hvis vi misbruger atomkraften, som man muligt har gjort for årtusinder siden, da den 5. planet forsvandt, forhindre dette misbrug, om ikke andet så for at beskytte sig selv.

Jessup taler ikke om kontakter som andre forfattere, han skriver, at der er en mand, der påstår at have talt med et menneske fra Venus, (det må vel være Adamski, han tænker på) men herudover kommer han ikke ind på kontakter.

Jessup beretter nu om optegnelser fra Indien og Tibet, der er 85000 år gamle. Han fortæller om mennesker i middelalderens Frankrig, der har fløjet med UFO, og hvis beretninger fuldstændig stiller Adamski i skyggen. Jessup beskriver nu meget af det, der sees i rummet af astronomer, som f. eks. det nye krater på månen i 1870. Skygger på måne og jord, som kun kan fremkaldes af genstande udefra o.s.v. Hertil kommer så alle de observationer, som astronomerne ikke kan forklare, og som Jessup hævder er UFOer, men det vil de bare ikke indrømme, men Jessup beviser i sin bog, at det ikke kan være andet.

Man må skelne mellem tanker, der opstår i menneskehjerner, og intelligens, der må sees i et videre perspektiv. Kan man f. eks. fryse et menneske, så det forsvinder i en blok af frosset luft eller oxygen? Hvordan det nu er eller ikke er, må der være intelligensstyrede fartøjer bag disse forsvindinger.

Jessup omtaler begrebet moderskibe, men han mener, at der kun er eet måske to, og at de ikke kommer fra fjerne planeter som Mars og Venus, men at de kommer fra et felt omkring jorden inden for vor månens bane! De er kugle- eller teenformede, og de bruger jorden og månen til deres egen bekvemmelighed, hvad fornødenheder angår! Dette bekræftes af mange astronomiske observationer! Jessup siger forøvrigt, at Mars' satellitter er kunstige.

Forfatteren kommer nu ind på drivkraften, der giver de vanvittige hastigheder og kasserer atomkraften. Der skal naturkraft til, og han berører nu levitation og kommer ind på den forhistoriske megalithkultur, hvor han mener, at man kendte den samme kraft, der bruges i UFOer. Jessup siger, at vi, den 2. bølge af civilisation, ikke, som den første, er nået så langt i udvikling, at vi behersker disse naturlove, der giver os den fornødne kraft.

Han omtaler nu de solide UFOer og de mere tågeagtige og siger, at de er navigerede allesammen, og han siger, at man, ved nymåne på ganske bestemte i bogen angivne tider, kan se dem lande og starte fra månen, ligesom man på bestemte tider kan se dem fare forbi solen som skygger.

Anmeldelsen af JESSUP's bog fortsætter i næste nummer.

P. Mathiesen.

Tidsskrifter:

Flying Saucer Review, pr. årg.: 6 nr., kr. 31,20.

UFO Nachrichten, pr. årg.: 12 nr., kr. 13,00

Weltraumbote, pr. årg.: 6 nr., kr. 15,55.

Prøvenumre leveres gratis på forlangende.

Bøger:

Adamski, George:

Inside the Space Ships kr. 17,60.

Der Venusier und George Adamski. kr. 13,15

Allen, W. G.:

Space-craft from beyond three Dimensions.
kr. 26,10.

Allingham, C.:

Flying Saucers from Mars. Kr. 12,10.

Arnold, K. A. - R. Palmer:

Coming of the Saucers. Kr. 29,80.

Barker, G.:

They knew too much about flying Saucers.
Kr. 19,80.

Constanze, A.:

Inexplicable Sky. Kr. 22,05.

Davidson, L.:

Flying Saucers. An Analysis of the Air Force
Project Blue Book — special report no. 14.
Kr. 8,25.

Den 1. november 1958. Hr. og fru Lizarraga og frk. Teran har kl. 21,45 i 45 grader over horisonten østlig for Jujuy (Argentina) observeret et meget stærkt orange lys i form af en appelsin. Idet obj. fløj nedad blev det større, indtil det havde en størrelse som en fodbold. Obj. synes at ryste stærkt. Obj. steg derefter op og ned flere gange. Under dets sidste nedstigning så vidnerne to andre lys, et foroven og et forneden på obj., som tilsidst forsvandt. Himlen var klar, uden vind, luften var tør og det var ikke særligt varmt.

GLÆDEN er som et lys — tænder
du det for andre, falder dets skin til-
bage på dig selv. Carit Etlar.

**Husk at underrette SUFOI,
når De ser et UFO**

Med venlig tilladelse fra
George Adamski — Lucy Mc. Ginnis
 bringes

Cosmic Science

Spørgsmål og svar

Fortsat

Sp. 10: *Tror de på Gud?*

De hylder Skaberen med enhver tanke og med enhver handling. Vi er mange, der siger, at vi tror, og mange der giver sig hen i „lip service“, medens vi i det indre tvivler om det er praktisk muligt at leve i h. t. universets love, som er blevet os givet gennem århundreder af Visdommens Mænd.

Både i det Gamle og i det Nye Testamente i den kristne bibel og i alle lærer fra de Store, finder vi budet om Kærlighed. „Elsk din næste som dig selv“. For fuldtud at forstå meningen af dette bud, må vi udvide vor forståelse af ordet „næste“. Næsten er ikke kun den person, som bor ved siden af, men alle i verden — enhver, der lever på andre planeter i vort system — enhver som lever i det vide, grænseløse cosmos.

Universet og dets helhed opererer i et perfekt sammenspil med disse love for harmoni. Ved at forstå dette, har vore naboer i rummet fundet fred, sundhed og en dyb forståelse af livets virkelige mening. Derfor er det klart, at så længe, som vi har frygt, had og gridskhed i vore hjerter, lever vi ikke i overensstemmelse med vor tro på Gud. En sand tro på Gud er en måde på liv.

Sp. 11: *Er der familieliv lignende vort?*

Ja. Deres intime familieliv ligner meget vort. Børn bliver undfanget og født på samme måde, som på jorden. Livet er dog mere fyldt med glæder, thi alle lever og arbejder for fælles bedste. De arbejder, studerer, leger og deltager i interesser lignende vore. De foretrækker at være vegetarianere, men dette er ikke strengt nødvendigt. Skønt de af og til spiser kød, avler de ikke kvæg til slagtning.

Deres huse varierer i størrelse i h. t. familiens behov. Alle hjemmene har nyheder, som forhindrer slid og slæb i husholdningsarbejdet. Da de elsker livet, nyder de at komme sammen og mødes til sportskonkurrencer. Med andre ord, deres liv er „normalt“ i h. t. vor standard. Men de har overvundet enhver skinsygelig ejendomsret, der, som en plage, spøger i mange familier her på jorden.

Sp. 12: *Er rummenneskene æteriske eller ånder, der lever på planeter, der er forskellige fra jorden?*

Nej. Det er de ikke. De er normale, fysiske, menneskelige væsener som De og jeg. Ordet „æterisk“ er forvirrende, thi alt i naturen er æterisk, om det så har en form eller det er uden form. Den højeste forståelige kendsgerning er de usynlige gasser af hvilke alt fødes. Den fysiske form er kun en manifestation af de såkaldte æter eller gasarter.

For eksempel: Vi siger at meddelelserne i vor radio eller i fjernsynet kommer på de æteriske bølger. Og dog skal disse æteriske bølger nedsættes i frekvens før vi kan høre eller se dem. Derfor, hvis ordet „æter“ forstås på den rigtige måde, har det ingen som helst forbindelse med ånder eller kropsløse væsener.

Rummet selv er usynligt, og alligevel bevæger der sig deri kroppe, som varierer i tæthed og som bliver sat i bevægelse af rummets æterbølger. Men i h. t. til dem, som har rejst på disse æteriske bølger, findes der ingen folk „æteriske“ eller andre, som lever i selve rummet. Alle lever på fast jord på planeter, der meget ligner vor.

Veggerby-sagen afsluttet

Fra London meddeltes den 2. oktober, at analysen af geléen fra Veggerby viste, at det undersøgte materiale bestod af mudder med et svagt spor af planterester.

De danske og engelske undersøgelsesresultater er enslydende, og sagen kan betragtes som afsluttet.

En endelig konklusion vil det ikke være muligt at komme frem til, men at hullet, som påstået, skulle være fremkommet ved et meteornedslag, er et postulat, fabrikeret til at passe til den almen indsigt og af mangel på bedre forklaring.

H.C.

UFO - observationer over Skandinavien

I den forløbne måned — fra 15. sept. til 15. okt. 1959 — er der indkommet 50 rapporter over observationer gjort indtil 1. oktober. De fordeler sig med 2 i juni 1959, 7 i juli, 24 i august og 17 i september måned 1959. De er indført på vedstående skema over observationer i 1959.

Til SUFOI er der hermed indgået
indtil 1. januar 1959 308 rapporter
efter 1. januar 1959 701 rapporter
Ialt 1009 rapporter

JULI RAPPORTERNE:

Af de to rapporter fra juni er den ene fra den 19., fra hvilken dato vi jo i forvejen har 36 rapporter. Den 37. rapport om denne — formentlig samme — genstand er fra en ingeniør på Sydfyn. Se iøvrigt nærmere om hændelserne den 19. juni i UFO-NYT august nummer, side 12 og 13.

Den anden juni-rapport er fra Korsør. Her så en kvindelig kontorassistent kl. ca. 1630 en genstand på 12-14 cm i udstrakt arm gå over himlen fra nord til syd. Den var hvidlig, og dens form var „som en hvirvlende bevægelse“.

JULI RAPPORTERNE:

Fra juli måned er der til mig kommet 7 nye rapporter. Den første er den af H. C. Petersen under Aktuelt i septembernummeret af UFO-NYT beskrevne radio-ufo-observation. Her ser en radiotekniker fra Slagelse en genstand på himlen, efter at han på sin VHF-modtager på 144,25 mc havde hørt et voldsomt spektakel fra den.

Den 21. juli kl. 2225 til 2235 så en sagførerfrue fra Svendborg under ferieophold på Anholt en to-ørestor oval genstand, stærk rød i farven som ild og flosset i kanten glide langsomt over himlen fra VNV til ØSØ. Først var farten som et rutefly, senere noget stærkere. Den havde fast kurs. Fruen tog en kikkert, men så kun en utydelig flimren og ingen konturer. Den forsvandt bag en sky, men

JAN.				FEB.				MARTS				APRIL				MAJ				JUNI				JULI				AUG.				SEP.				OKT.				NOV.				DEC.
T 1 F 2 L 3 S 4 M 5 T 6 O 7 F 8 L 9 S 10 M 11 T 12 O 13 F 14 L 15 S 16 M 17 T 18 O 19 F 20 L 21 S 22 M 23 T 24 O 25 F 26 L 27 S 28 M 29 T 30 O 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	3 1 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	S 1 M 2 T 3 O 4 F 5 L 6 S 7 M 8 T 9 O 10 F 11 L 12 S 13 M 14 T 15 O 16 F 17 L 18 S 19 M 20 T 21 O 22 F 23 L 24 S 25 M 26 T 27 O 28 F 29 L 30 S 31	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	8 7 4 1 1 3 2 2 1 9 1 2 2 2 3 2 2 3																																							

126

46

81

88

111

148

32

52

17

Sven Olov Larsson

Majorgatan 3 A

Borlänge 2

kom igen. Den bevægede sig fra 45 til 30 grader på himlen over horisonten. — Samme aften kl. 2330 til 2332 så en overpolitibetjent fra en båd ved Næsby Strand på Sjælland et objekt nærmest formet som et „bundt“ røde og hvide lys, som hang stille i luften under et tæt skytag. Lysene blinkede og flimrede og udskiltes derefter til eet hvidt kraftigt lys med et rødt blinkende lys på hver side. Samtidig begyndte objektet at bevæge sig hurtigere og hurtigere i vestlig retning, mens det hvide lys blev særlig kraftigt, nærmest som en lysende flade. Forsvandt i vestlig retning. Overpolitibetjenten har som vidne en forvalter fra Slagelse, som var sammen med ham i den omtalte båd.

En kollega til ham var sammen med en civilforsvarsinstruktør og deres koner også på Næsbystrand den omhandlede aften. På samme klokkeslet så de alle fire på den nordlige himmel 2 kraftige lanternelignende røde lys ca. 5 cm i diameter i udstrakt arm. Lysene stod side om side. Idet de fra land fløj ud over stranden mod vest, tændtes en kraftig projektor med hvidt lys mellem de to røde lys. Den lyste først opad, men vendtes straks nedad mod strandkanten og slukkedes omgående igen. Tilsyneladende foretog obj. umiddelbart før en omdrejning (vandret) og den fortsatte sin fart mod vest, stadig uden en lyd. Det var blikstille vejr og meget lydt.

Den 26. juli kl. 2215 så en lærling på Sdr. Boulevard i Randers en projektilformet genstand af gulrød farve og 40 cm i udstrakt arm fare lavt over himlen fra nord mod syd med en fart noget større end Sputniks. Den 27. juli fra kl. 1015 til 1016 — en klar solskinsformiddag — så en banearbejder på Søren Frichsvej i Aarhus en rund tiøre-stor genstand glide tværs over solskiven. Hvis vi tænker os solskiven inddelt som et ur med tolv tal, gik genstanden over skiven fra kl. 4 til kl. 10. Der var et voksent vidne til observationen.

Den sidste af de 7 juli-rapporter er fra Næstved og fra den 28. juli. Ved Fogedbygaard ca. 6 km vest for Næstved så to CF-folk fra kasernen i Næstved en blank sølvglinsende nålehovedstor genstand stige opad på den østlige himmel. De blev opmærksomme på genstanden ved, at en klynge mennesker

stod og kiggede mod himlen. De fik øje på objektet, som de så i 4-5 sek. Observationen fandt sted under CF-kolonnens slukningsarbejde ved en stor ildløs på den nævnte gård.

AUGUST RAPPORTERNE:

Den 3. aug. kl. 0025 så en montør fra København ved Ordrup Strand i 8 sek. en rund hvid/grøn enkrone-stor genstand passere hurtigt over himlen fra syd til nord. Han mener, dens bane gik fra Holbæk mod Nyk. Sj. Genstanden forsvandt i en sky.

Den 7. aug. så en mekaniker fra Amager fra kl. 2306 til 2308 på NØ-himlen over Syriensvej en blåhvid ærtstor genstand beskrive en stor opadgående bue og forsvinde mod SV.

Den 8. og 13. aug. så nogle mennesker fra Odense genstande på himlen. Rapporterne er endnu ikke indgået, kun et orienterende brev herom.

På Amager har der den 9. aug. været en observation af en „snurretop set fra neden“. Genstanden sås i 22 minutter fra kl. 1150 til 1212. Uddrag af rapporten: Observatøren sad i en bygning i samtale med en anden person, da han tilfældigt fik øje på objektet gennem et højsiddende vindue. De løb begge ned i gården og så genstanden ganske tydeligt. Den syntes at rotere om en lodret akse, og den udsendte blink, som om den var facetformet. Den trak ud over Øresund og forsvandt til sidst som en lille prik.

En konsulent så fra Mølleparken i Ålborg den 20. aug. ved solnedgang i ca 15 minutter en langstrakt oval lysegul genstand 1,5 x solens diameter glide meget langsomt ca. 30 grader over horisonten fra nord til sydvest. Hans kone er vidne til observationen.

Fra Varde meldes samme aften — kl. 2135 — om en oval genstand set af en husmoder. Den var guldsinnende og tokronestor. Hun beskriver den som en lysende ring, der sejlede over himlen. Den forsvandt pludselig, hvilket virkede forbavsende, da himlen var skyfri og klar.

Den 25. aug. kl. 2045 var tre mænd på andejagt ved Sortsø nordvest for Stubbekøbing, da de så en stærkt lysende rødlig-lilla genstand stå stille i luften over søen. Den skiftede størrelse fra tokronestor til $\frac{3}{4}$ af fuldmånen 8-10 gange. Man har angivet afstanden til genstanden som 8-10 km. Observationen varede 2 minutter.

Efter et gruppemøde samme aften — den 25. aug. kl. 2340 til 0015 — havde SUFOI-gruppen i Gandrup en observation, som overværede af 10 personer, alle kendt med at iagttage himmelen. De så en rund selvlysende genstand, nålehedestor i udstrakt arm. Den sås lavt over horisonten på vesthimmelen. Den skiftede i farverne rødt, grønt og hvidt. Man havde træer som pejlepunkter, og man angiver, at genstanden foretog pendulbevægelser. Uddrag af rapporten: Obj. var ved observationens begyndelse ret kraftigt lysende, med hurtige farveskifter i rødt og grønligt. Det bevægede sig langsomt, men undertiden i synlige ryk, til højre, nærmede sig horisonten og blev mere lyssvagt. I kikkert 6x30 viste obj. hurtige „svirrende“ bevægelser i alle retninger.

Fra den 27. august er der 7 rapporter fra SUFOI-Horsens m. v. Detailler vedrørende disse observationer, der formentlig alle kan komme ind under den nu i UFO-kredse så kendte „Horsens-tallerken“, kan læses i forrige UFO-NYT, oktober-nummeret, side 3.

En oversergent i flyvevåbnet har afgivet rapport om en observation af en rund rød gul tiørerstor genstand, som han så over Kirkepladsen, Holstebro, den 28. aug. kl. 2200 til 2201.

En værkfører fra Esbjerg så den samme aften kl. 2355 i få sek. en enkronestor rund klartlysende genstand gå fra NØ mod SV ca. 45 grader over horisonten.

Den 29. aug. kl. 2050-2115 ser 3 voksne ved Brand sø ved Aarhus en rød gul ærtstor genstand stå stille på vesthimmelen. Den gjorde små sidebevægelser og op-og-ned bevægelser, indtil den med enorm hastighed forsvandt mod sydvest.

Fra Varde meldes den 30. aug. kl. 1910-1914 om observation af en først rund senere aflang sølvskinende genstand på ca. 1 cm i strakt arm. Dens fart var langsom, og den forsvandt med solen i V. Observationen blev gjort 3 km vest for Jels af to voksne.

Sidste august-rapport i denne omgang er fra samme aften — den 30. aug. kl. 2115 til 2130. Her er det en svejser fra Vojens, der med 4 voksne personer som vidner, ser en rund rød genstand lavt på SV-himlen fra den nordlige del af Gram. Genstandens størrelse var som $\frac{1}{4}$ månediameter. Uddrag af rapporten: „Observatørens moder opdagede objektet gennem vinduet. Man gik udenfor, og man så nu, at objektet først forsvandt nedad, for derefter at komme til syne igen på næsten samme sted. Lidt senere så man, at obj. cirklede for derefter igen at forsvinde og ikke komme til syne igen.“

SEPTEMBER RAPPORTERNE:

Den 1. sep. kl. 2310 så konstruktør F. H. Flintholm, Vejle, fra Urhøj ved Vejle sammen med en fabrikant og en montør fra Vejle og en kioskejer fra Kolding en rund hvid gul genstand som en ært i udstrakt arm komme fra 280 grader VNV i dalende flugt mod 285 grader NNV, hvor den forsvandt. Rapportens tekst: „Objektet kom i en dalende flugt og landede. Vi gjorde forsøg på at finde stedet, men uden resultat“.

Deu 2. sep. så en frisørmeister fra Vejle kl. 2242 en oval rosarød ærtstor genstand komme fra NNV og glide mod SSØ ca. 50 grader over horisonten. Dens hastighed anslået til „som et fly i 200 m højde“.

Fra København den 3. sep. en rapport om, at to voksne mænd kl. 0020 i få sek. ser en stor lysende kugle med gnistrende hale. Den gik fra SV mod Ø og nedad mod horisonten. Den angives at være 5x5 cm (formentlig højde og bredde) i strakt arm. En af observatørerne siger, den var på størrelse med en fodbold. Den slukkedes pludseligt.

Fra en vestvendt altan på Skrænten i Esbjerg har en husmoder og hendes 12-årige datter og også andre vidner haft observationer både den 3. og 4. sep. mellem 20 og 21. Iagttagelserne er gjort både

med det blotte øje og med kikkert. Der er set to genstande den første aften, den ene var rød, grøn og senere hvid. Den var „tallerkenformet“, den anden orangegul og skiveformet. Den anden aften sås 1 genstand. Den var skiveformet og skiftede farve fra gul over rød til grøn. Alle genstandene opgives som tokrone-store i udstrakt arm.

Fra Nyborg meldes om observation af 2 små — 3 mm store — genstande på nordhimlen den 10. sep. kl. 2120 og 2122.

Den 11. sep. kl. 1950 ser en 15-årig realskoleelev fra Skien i Norge en cigarformet sølvskinnen-de tiøre-store genstand komme til syne på østhimlen og forsvinde mod nordøst ca. 45 grader over horisonten. Af teksten skal følgende gengives: „Jeg havde vært i byen og kjøpt konfirmasjonsdress. Da jeg var kommet nesten hjem igjen (han bor i Rislingia pr. Skien) måtte jeg vende om, da jeg hadde glemt brillerne mine. Da jeg kom ut av butikken med brillerne på, så jeg opp for å se på 2 jet-fly som fløy i formasjon. Da jeg så litt til siden fikk jeg øye på en blank cigar, som beveget sig omtrent 90° på jetflyenes kurs. Jeg så ingen eksos (udblæsning) og hørte heller ingen lyd. — —“

En 12-årig søn af en overpolitibetjent fra Odense har afgivet en rapport af 14. sep. Han har faderen og en gårdejer som vidne. Observationssted: Davinde skov, Fyn. Der sås en genstand, rund af form hvid/blank og nålehovedstor i strakt arm. Den kom fra zenith og gik i en ret linie mod øst, hvor den gradvis forsvandt i disen i løbet af ca. 1/2 minut.

Fra Brovst meldes om en nålehovedstor genstand set den 15. sept. kl. 1746 på nordøsthimlen. Den var gul af farve og stærkt lysende. Den havde en faldende kurs. Det interessante ved denne observation er, at fru, som gik i haven, så genstanden på himlen, og samtidig hørte hendes mand, der sad i stuen, at saucer-detektoren ringede.

Fra den 17. sep. om aftenen er der foreløbig indgået 4 rapporter over observation af en UFO, der først er set i luften, senere er set stående på en mark på Nordfyn og derefter er set stige og glide

lavt henover en mose. Hvor den blev af ved fru, som sidst så den ikke, da den endnu stod og dirrede lavt over mosen, da hun løb ind i et hus, fordi hun blev ængstelig. Da der tilsyneladende er en forretningsmand, som også har set genstanden stå på marken, vil sagen ikke kunne refereres med tilstrækkelig sikkerhed, før han er fundet og afhørt.

Tre voksne mænd stod den 24. sep. kl. 1915 på Thurø ved Blåby, da de over Tåsinge fra SØ mod NV så en oval ærtstor genstand af rødlig farve glide over himmelen i lav højde. Retningen af dens kurs var fra Midtlangeland mod Jylland.

Fra Langeland meddeler SUFOI-lederen, at han den 26. sep. kl. 0951 så 6-7 små ovale sorte genstande ca. 30 grader over horisonten på den sydvestlige himmel. De svævede langsomt afsted og forsvandt ved at flyve ind i det lag alto-cumulus-skyer, der dækkede himlen. Objekterne synes ovale og at flyve med den smalle kant fremad. De fløj i en spredt og tilfældig formation. Deres bane var en fuldkommen ret linie.

Sidste rapport indgået for sep. er fra den 30. Kl. 1916 til 1918 så en tømmer i Vindeby på Tåsinge en rund genstand, først hvid senere rødlig bevæge sig højt på himlen fra syd mod nord. Der er ikke opgivet størrelse på genstanden. Tømmerens kone overværede iagttagelsen.

R. Nørskov.

*En detektorvarsling kan være
en hilsen fra rummet, gør Dem
altid den ulejlighed at se efter,
om der er »noget på himlen«.*

*Videnskaben har gjort os til guder,
for vi har gjort os fortjent til at være
mennesker.* Jean Rostand.

— Det er ingen undskyldning, at De ikke kender færdselsreglerne.

Fra: *Oklahoma City Times*, 2. april 1959, side 1, spalte 2 (fortsat side 2, spalte 8).

Gennem: Jim Maney, IIOUFO, 1007 NW OKC, OKLA. 8. april 1959.

Ortington, Washington (AP) — Sendte en kollision i luften 4 Air Force flyvere i døden i et brændende fly, der gled frem fra en mørk nattehimmel og styrtede ned på en skovbevokset bakke bag Ortington onsdag aften? Skønt teorien om en kollision, opstået som følge af en meddelelse over flyets radio, ikke kunne bekræftes, gik rygterne om torsdagen, at en sådan kollision havde fundet sted, og AF og FAA sagde, at de stadig undersøgte sagen. Vidner udtalte onsdag aften, at C-118'eren, en 4-motors militærmaskine af den civile DC-6 type, var et flammehav, da den brølede gik ned i et frygteligt styrt over bakkerne 5 miles herfra.

Radiomeddelelse:

AF officerer udtalte på ulykkesstedet, at piloten havde kaldt McChord Air Force basen få minutter før styrtet: „Vi har ramt noget, eller noget har ramt os.“ — Kort efter udrød piloten: „Mayday“, hvilket er det internationale nødsignal, og sagde, at han ville forsøge at flyve tilbage til McChord. Efter

ter en kort tavshed gik pilotens stemme igen igen: „Det er ude med os“, sagde han.

Air Force og FAA meddelte torsdag, at de havde rede på *alle militære og civile luftfartøjer* (understregningen foretaget af DM og GF), der fløj over området i nedstyrtningsøjeblikket. FAA embedsmænd udtalte, at det var muligt, at transportflyet var kollideret med et civilt luftfartøj, der fløj over området, men som ikke havde indgivet flyverute; dog måtte FAA vente med beviset på en kollision, indtil der var indløbet meddelelse om, at et sådant fly savnedes.

Adskillige ser flammer.

Flere personer, boende i Puyallup River Valley, 35 miles syd for Seattle, så C-118'eren gå ned. Et af vidnerne, Fred Emard fra Ortington politiet, mente først, at det brændende fly ville falde ned midt i landsbyen med dens ca. 1200 indbyggere.

„Flyet drejede om på højre side“ sagde Emard „og forsvandt bag en bakke bag byen. Der lød en kæmpemæssig eksplosion, da det ramte jorden. Det var fuldstændig indhyllet i flammer, da jeg nåede til det, og en hale af flammer skød ud bag det, ca. 300 fod lang eller deromkring.“

Air Force identificerede to af de ombordværende som henholdsvis løjtnant Thomas E. Lasater og sergent Guy J. Cunningham, begge fra Tacoma, Washington. Navnene på de to andre blev tilbageholdt, indtil deres pårørende var blevet underrettet.

Citat slut.

Indtil nu er der ikke fremkommet nogen meddelelse om, at der er blevet iagttaget noget fly, der kom ned samtidig med C-118'eren. Så vidt vides, var der intet. Denne rapport ville ikke have været betydningsfuld, hvis det ikke var fordi, man havde lignende rapporter om sådanne kollisioner i luften forårsaget af „usynlige“ ting. Denne rapport kan meget vel være en iblandt dem og vil interessere enhver ufolog.

D. Mapes og G. Fusaro, ICARF.

★

29.11.1958: Santa Cruz, Calif.: Sølvskinnende, eliptisk obj. bliver synligt og deler sig i to hurtigt-flyvende diskos. Den ene stopper op og skyder lodret til vejrs, mens den anden flyver bort i en bue.

Rumrejser er sandsynligvis det bedste middel for mennesket til at holde sig ung, konstaterer det britiske lægetidsskrift „The Lancet“, som i denne forbindelse foreslår visse ændringer i fødselsattesterne.

Det ansete og altid nøgterne tidsskrift forklarer med henvisning til Einsteins relativitetsteori, at fremtidens rumrejsende kun vil blive 22 år ældre under en 45 års rejse til en af de nærmeste stjerner.

Hvis to stopure sættes i gang samtidig, og det ene bringes på rejse med stor hastighed — for eksempel med et raketfartøj — så vil det ved sin tilbagekomst have registreret mindre tid end det andet stopur, der blev hjemme. Denne beregning kan uden videre overføres til alle andre tidsregistrerende indretninger, hvortil mennesket utvivlsomt hører, skriver bladet.

I denne anledning foreslår „The Lancet“, at der i fødselsattesterne gøres plads til senere tilføjelser, som skal angive, om indehaveren har været på rumrejse.

Forslaget omfatter følgende tre punkter:

- 1) Rumrejsens varighed i almindelig tid.
- 2) Rumrejsens varighed i rumfartstid.
- 3) Rumfartøjets normalhastighed.

Kontoriusseri? — ikke tale om, erklæres det i artiklen. — Det vil blot være en absolut påkrævet foranstaltning for at forhindre en stærk og kerne-sund rumrejsende på 40 år i at hæve aldersrente under påberåbelse af, at han er født for 65 år siden!

★

Oklahoma City Times,
torsdag d. 30. juli 1959.

Videnskabsmand siger, han kan bygge en flyvende tallerken. (Paris (CDN)).

— En fransk videnskabsmand påstår, at han har afsløret de flyvende tallerkeners hemmelighed.

Han påstår, at hvis man giver ham midlerne, kan han inden et halvt år fremstille planerne for bygningen af en flyvende tallerken, der vil være i stand til at bevæge sig i kosmos med ubegrænset fart. Hans opfindelse vil ikke behøve nogen energikilde. Den ville simpelthen eliminere jordens tiltrækningskraft ved hjælp af et roterende elektrisk felt.

Videnskabsmanden er den 54 år gamle dr. Marcel Page, der bor i Perpignan i Sydfrankrig. Han har nu i 40 år stille arbejdet på sine teorier, ignoreret af resten af verden.

Dr. Pages forbavsede en forsamling af fremragende franske og udenlandske eksperter, deriblandt adskillige amerikanere, som mødtes her ved den internationale kongres om satellitter og fjernraketter.

I en bemærkelsesværdig tale, i hvilken han fremsatte sin teori om antigravitation udæskede Pages praktisk talt alle de accepterede teorier om rumfysik.

Efter mødet blev han af det franske militære efterretningsvæsen advaret om at være „yderst forsigtig og på vagt“. Han tog afsted til sit fødehjem i Perpignan, og hans venner meddeler, at der holdes konstant politivagt omkring ham.

Ingen ved endnu, om dr. Pages teori er rigtig eller forkert, men begrebet „antigravitation“, som han omtalte som den første så langt tilbage som i 1921, er i dag frontlinien for amerikanske og russiske videnskabsmænds arbejde.

I en nøddeskal er Dr. Pages teori denne: Newtons æble faldt ikke på grund af jordens tiltrækning, men på grund af kosmos' frastødning. I følge dr. Pages er den kraft, vi kalder tyngdekraften ren, koncentreret protonenergi.

Hvad angår det praktiske, så er dr. Pages flyvende tallerken rund og flad med en passagerkabine i midten. Rundt om kabinen frigør et elektrisk felt, der roterer med lysets hast, tallerkenen for tiltrækningskraften og borteliminerer massens inertie. Dette gør den i stand til at rejse uhindret med yderst stor fart.

Da dr. Pages var 16 år i 1921, omsatte han for første gang sit princip om et roterende elektrisk felt til virkeligheden ved at bygge en lille flyvende tallerken af glimmer.

Da den første flyvende tallerken viste sig 25 år senere, i 1946, var dr. Pages den eneste, der ikke var tilbørligt forbløffet.

21. oktober 1958. Kl. 23,40 så hr. Carlos Edison Soruco over himlen i Jujuy (Argentina) et stort stærkt lysende obj., som synes at oscillere uafbrudt under en vertikal stigning. Obj. standsede næsten ikke op, før det drejede til højre i 90 grader, lavede en halv drejning for derefter at flyve til venstre fra sit udgangspunkt i fuldstændig horizontal retning i samme afstand som tidligere, igen gørende en 90 grads vinkel, hvorefter obj. steg og forsvandt. Gennem sine manøvrer tegnede obj. et fuldkomment kors på himlen. Det hele varede 45 sek.

**SUFOI, Silkeborg, lev. byggesæt
til UFO-detector, pris 15 kr.
Kompasnål pr. stk. 1 kr.**

**Fortæl Deres
venner
om UFO-nyt**

Et telegram dateret den 5. marts 1959 bekendtgør, at det videnskabelige personale i Berkeley (USA) efter 1/2 års forsøg har fundet en ny partikel. Denne opdagelse, siger man, vil ikke have nogen indflydelse på anvendelsen af den nucleare energi, men den vil nødvendiggøre en revision af teorierne med hensyn til materien. De nedenstående ideer af dr. Krafft er i enkeltheder udviklet i 4 vigtige artikler, som er medtaget bag i W. G. Allen's bog „Space-Craft from beyond three dimensions“.

Det synes, som om der er lagt til en opklaring af hemmeligheden med hensyn til UFOs. Det ville være så nemt at sige, at de ikke eksisterer, som så mange mennesker gør det, men der er for mange beviste observationer, for at sige „de flyv. tallerkener eksisterer ikke“.

Såfremt sådanne apparater eksisterer, må der være en forklaring for dem, hvis en sådan er mulig indenfor idags videnskabelige begreber, var den blevet forstået for lang tid siden. I denne situation, er det klart, at vi kun kan foreslå en løsning: Vore videnskabelige begreber er falske, og jeg mener at vide, hvor fejlen ligger. Vi har en forkert forestilling af, hvad atomet er. Jeg er overbevist om, at der ikke findes en atomkerne, som vi tror det, men et centrum af atomisk struktur (an atomic structure).

Det vedrører UFOernes problem, da det er umuligt at producere den „supermaterie, som jeg har omtalt (i min artikel udgivet i C. I. nr. 39) med de nucleare atomer, hvor ladningerne er positive og altid langt fra atomernes centrum og ikke i periferien, som hos hvirvelvind-atomerne.

Det synes derfor, at man, inden man kan gøre sig håb om at løse UFO-problemet, må have det rigtige begreb m.h.t. atomet, og det er det, jeg har forsøgt at gøre. For at gøre emnet forståeligt for det almene publikum, har jeg placeret alle energierne i en ramme eller på en enkelt karakteristisk plan i forhold til atomet, nemlig dets ubøjelighed. Vi ved af to grunde, at atomet har en ubøjelig struktur:

- 1) Atomets består af svingninger, som høres på bestemte frekvenser og en resonator må altid have et ubøjeligt „punkt“.
- 2) Atomerne producerer hårde krystaller, som de ikke ville kunne frembringe, hvis de ikke selv var hårde.

Da de nucleare atomer med deres orbitale elektroner i h. t. den anerkendte teori indtil dato ikke har hårde strukturer, synes jeg at ideerne, som hersker med hensyn til atomets struktur, ikke kan være rigtige.

(UFO - Nachrichten)

Carl Frederick Krafft.

**»TELEPATI« udkommer
om ca. 1 måned (Se venligst side 5)**

**Forær en god bekendt et UFO-NYT
abonnement i julegave**

LONDON (RB). Vicedirektøren for det sovjet-russiske videnskabelige akademis mikrobiologiske institut, Nicolai Jerusalinski, sagde i går i en udsendelse i Moskva radio, at der formodentlig er nogle af de 150.000 planetsystemer i vor mælkevej, der er beboet af levende væsener, som muligvis har nået en højere udvikling end vor. Vi er allerede i gang med planer om at gøre månen beboelig, sagde han. Der er håb om at finde så store mængder uran på månen, at det vil være muligt at bygge atomkraftværker, der kan producere ilt og måske skabe en kunstig atmosfære om månen.

Den kendsgerning, fortsatte Jerusalinski, at der har fundet vulkanske udbrud sted på månen, viser, at planeten endnu ikke er helt afkølet. Dens over-

flade er svampet, porøs og en meget dårlig varmeleder. Det er derfor muligt, at temperaturen under overfladen er ret konstant. Det er muligt, at der findes kulstoffer i porer og sprækker, og man kan heller ikke benægte muligheden af, at der findes vand.

Når månen dækkes af jordens skygge, er der visse synlige steder. Adskillige forskere er af den opfattelse, at det er koncentrationer af rimfrost. Skulle det være tilfældet, er det muligt, at der under måns overflade kan findes levende væsener af en ganske primitiv art, f. eks. bakterier. Dette er selvfølgelig ikke bevist, men man må tage muligheden i betragtning.

Skive Folkeblad 30/9.

**UFO-NYT udvides snart
med 4 sider**

**Fortæl Deres venner om
ADAMSKI'S »TELEPATI«**